TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERİ İÇİN C. G. T. NIN AYLIK GAZETESİDİR
MENSUEL ÉDITÉ PAR LA C. G. T. POUR LES TRAVAILLEURS TURCS

N° 15 - KASIM 1976 - 1 F

Ramazan nedeniyle CGT, müslüman geleneklerine bağlı işçilere en iyi dileklerini iletir.

7 EKİM, 23 EKİM

MİLYONLARCA EMEKÇI KEMERLERİ SIKMA POLİTİKASINA KARŞI YAŞAMA RE ÇALIŞMA HAKLARINI ELDE ETMEK İÇİN MÜCADELE ETTİLER

éditorial

Kuraklıktan ve... yabancılardan sonra, yöneticiler ve patronlar bizi krizin içine daha çok batırmak için yeni bir masal daha mı buluyorlar? Gerçekten de yeni bir baş masalcının giriş yapması gerek! Hepsi, enflasyonun ABARTILMIŞ ücret artışlarından kaynaklandığına bizi inandırmaya çalışıyor. Buna karşılık bizim ücretlerimiz yerinde sayar ya da azlırken, fiyatların yükseldiğini görüyoruz. « İşsirliğin meslek haline gelmesine » kampanyası başlatılırken, çokuluslu şirketlerin çıkarı bir çok işyerinin kapatıldığını görüyoruz.

Çalışma koşulları üzerine mutuklar atılıyor, ama biz, temmuz-agustos aylarının sıcak günlerinde çalısma saatlerinde gerekli değişikliklerin yapılabilmesi için grev yapmak zorunda kalıyoruz.

SONACOTRA ve ADEF Yönetim kurullarında temsilcileri olan hükümet ve patronlar, ne kadar iyi yürekli ve kardesce olduklarını, çarşafların ya da buzdolaplarının değiştirilmesine varıncaya dek, gerekli tedbirlerin alınmasını reddederek gösteriyorlar...

Fuayelerde kalanların ve CGT'nin çabaları sayesinde kiralar ve iç yönetmelik konusunda ilk tartışmalar başlatılıyor.

Emekçiler bir an için bile olsa direnişlerini durdurmuyorlar. İşyerlerindeki eylemler daha da fazlalasıyor ve tüm alanları kapsıyor; İnşaat, maden, gıda, demiryolları...

Bu gelişmelere engel olmak için, patronlar sendikal özgürlüklere karşı zora başvurmayı deniyor, hükümetse onlara ayak uydurarak temel özgürlükleri çiğniyor. Poniatowski Nisan ayında 16 işçiyi SONACOTRA foyerlerinden atabiliyor ve tüm ücretlileri ezebilmeyi umarak arkadaşımız Musa KONATE hakkındaki soruşturmayı var gücüyle sürdürüyor. Bugün yabancı işçilerin özgürlüklerine saldıran, yarın tüm emekçileri hizaya getirmeyi deneyecektir. Bu alçakça saldırılarını başarıya ulaştırabilmek amacıyla, birçok Faslı işcinin izinleri sırasında tutuklanmalarının suç ortaklığını yüklenerek, kraliyet hapisanelerini kullanmaktan bile çekinmiyor. Fakat burada da, emekçiler, tüm bu birliklerini bozma çabalarına karşı durmak için bağlarını sıklaştırdılar, güçlerini toparladılar.

Musa KONATE kendini sağlamca savunabildi, çünkü sendikaliydi. Kısa bir süre önce serbest bırakılan Faslı emekçilerinki gibi onun da gücü çoktu.

Onlar gibi, herkesin de çabalarının daha güçlü olabilmesi CGT'deki yerlerini almalarına bağlı.

Türk İşçileri.

Sommaire

- **SAYFA 1**
  Başyazı
  Editorial
  Seker Bayramı
- **SAYFA 2**
  Haklarımız
  Chronique juridique
  CGT Hak Talepleri
  La CGT revendique
- **SAYFA 3**
  16'ların Geri Dönüşü
  Pour le retour des 16
  Faslı İşçiler Serbest Bırakılmalıdır
  Au Maroc
- **SAYFA 4**
  Her Yerde Eylem... 23 Ekim, CGT-CFDT, Eylem İçin Elele
- **SAYFA 5**
  Saint-Ouen, Georges SEGUY Mücadele Azmimizi Belirtiyor
- **SAYFA 6**
  Neden Lübnan ?
  Kolombo : Suçlanan Giscard
  Bamako : Yurtlarından Uzaktaki Afrikalılar Ne Düşünüyor ?
  Ispanya : Yurda Dönüş İçin...
  Portekiz - İtalya - Türkiye - Chili
- **SAYFA 7**
  Olimpiyatlar
  Sinema
- **SAYFA 8**
  Yurt Haberleri
  Kültürel Ofis

« Anadilde basın » konulu inceleme Günü : 27 Kasım 1976, Paris.

HAKLARIMIZ ÖZGÜRLÜKLER

İlkesel olarak Fransa'daki yabancı emekçilere tüm özgürlükler tanınmıştır. Fikir ve inanç Özgürlüğü, kişiliğe saygı akkı, keyfi olarak tutuklanmama hakkı ve tüm diğer kişisel özgürlükler,.. hangi milletten olursa olsun tüm emekçiler için geçerlidir.

Toplu özgürlükler arasında sendikal haklar emekçiler için en önemlisidir (1). Tüm yabancılar serbestçe bir sendikaya üye olabilir ve fransız emekçilere tanınan hakları kullanabilirler : İşyerinde sendikal bildiri ve gazete dağıtmak, üye aidatlarını toplamak... V.b.. Uzun zamandanberi yabancı emekçiler aktif olarak işçi mücadelelerine katılıyorlar. En tabii hakları olan grev hakkı, Fransız Anayasasında yer almış ve tüm emekçilere tanınmıştır.

Hatırlatalım ki, yabancı emekçiler, personel delegesi ve işyeri komitesi üye seçimlerinde seçme ve seçilme haklarına sahiptirler. Sağlık ve Güvenlik komitelerine üye olarak seçilebilirler. Sendikal örgutlerince sendika delegesi seçilme hakkına sahiptirler. 11 Temmuz 1975 tarihli kanunun çıkışından beri sendikalarını yönetme hakkı resmen tanındı.

Fakat eşitlik daha tam değildir. Sendika yöneticisi olmak için; yabancı emekçiler (Ortak Pazar Ülkelerinden gelenler hariç) Fransa'da en az 5 yıldan beri çalışmış olmak ve sendika yönetiminin üçte birinden fazlasını temsil etmemek zorundadırlar. Ayrıca madenlerde delege olmaları, iş mahkemelerinde danışman veya sosyal sigorta kasalarında yönetmen olmaları hala kabul edilmemektedir. Bazi özgürlüklerin de kısıtlandığını eklemek gerek. Yabancı dernekler ve yabancı basın İçişleri Bakanlığınca yasaklanabilir.

Günlük hayatta, yabancı emekçilerin özgürlükleri hergün çiğneniyor. Eylül 1975 te, CGT ve CFDT ırkçı saldırıları ve ırkçılıga teşvikiş cezalandıran 1 Temmuz 1972 tarihli kanunun gerçekten uygulanmasını talep ettiler.

Çoğunlukla, patronun keyfi davranışları, polisin aşırı baskılarıyla bir arada gider, Polis, oturna kartını kontrol etme yetkisine sahiptir, fakat sık sık olduğu gibi ((suç üstü veya belirli bir konudaki araştırma dışında) **bütün kağıtları tamam olan bir yabancıyı alıp götürme hakkına sahip değildir.**

Yabancı emekçiler özgürlüklerini kullanmayı nasıl garantilemeli ? 16 Nisan 1976 da, direnişteki foyer lere yönelik sınır dışa etme eylemleri, İçişleri Bakanının yasaları çignediğini gösterdi. kimse derhal sınır dışı edilemez. Acillik, olağanüstü bir durumu gerektirir (mesela Fransa'da cinayet veya ayaklanmalar). Bu durumlar dışında, sınır dışı edilmeden önce o kişiye (kısaca nedenleri belirten) bir bildirge gönderilmeli ve sekiz gün içinde Vali'den bir sınır dışı etme komisyonuna çıkmayı **istemesi** beklenmelidir. Bu komisyon bir mahkeme değildir. Ancak görüş bildirir ve İçişleri Bakanı tek başına karar verir. Fakat komisyon önünde bir avukatın ve şahitlerin yardimiyla kendini savunma hakkı vardır.

Devlet Konseyi'ne başvurarak erteleme kararı vermesi istenebilir ve aynı anda idari Mahkemeye sınır dışı edilme kararının iptali için basvurulabilir (2). Fakat bu yeterli değildir. « Karışıklık Çıkarma » bahanesiyle, tek başına İçişleri Bakanın karar verebilmesi normal değildir. Sınır dışı etme tehditiyle, yabancıların tüm haklarını kullanması engellenmek istenmektedir.

Bu nedenle ; **CGT ye göre**, yalnızca **bir mahkeme** ve yalnız çok ağır bir cezadan sonra sınır dışı etme kararı verebilmelidir (sistematik olmadan).

Sınırdışı etme ; itiraz haklarının tümü kullanılmadan yapılmamalı, ve hiç bir dudumda temel hakların, en başta sendikal hakların kullanılması nedeniyle sınır dışı etme kararı alınmamalıdır (CGT nin Hak talepleri bildirgesi).

CGT yabancı emekçilere asagıdaki hakların garanti edilmesinini istemektedir :

— Uluslararası Çalışma Örgütünün yeni 143. sözleşmesi gereğince tüm kişisel ve toplu özgürlukler için eşit uygulama ;

— Foyer Sakinleri Komitelerinin tanınması ;

— Çalışma ve oturma kağıtlarının verilmesinin reddi halinde, durumun yeniden incelettirilebilmesi ;

— Tüm Fransa'da geçerli olacak Çalışma ve Oturma kağıtlarının verilmesini.

---

(1) Yabancı İşçiler- Militan Kılavuzu sayfa 116 ve devamı.

(2) Yabancı İşçiler- Militan Kılavuzu sayfa 140 ve devamı.

● ŞEKER VE KURBAN BAYRAMI

Müslüman geleneklerine bağlı emekçiler, ağustos ayının sonundanberi ramazan dini görevlerini yerine getiriyorlar.

Pekçok CGT örgütü, bir kez daha, Fransız Anayasası'nın dayandığı hakka dayanarak, müslüman ücretlilerin dini Görevlerini serbestçe yerine getirebilmeleri amacıyla çalışma saatlerinin düzenlenmesi için Renault-Flins'de olduğu gibi fabrika müdürlüklerine ya da inşaat federasyonunda olduğu gibi patron odalarına başvurdular. Şeker ve kurban bayramları dolayısıyla, ücretlerden kesinti yapılmaksızın izin hakkının toplu sözleşmelerde yer alması istemini tekrarladılar.

Verdiği aldatıcı beyanlardan sonra, Yabancı işçiler bakanı M. Dijoud eski poletikasını sürdürüyor. Ramazan Bayramı'nın kutlanışı için verdiği sözlerin hiçbirini yerine getirmedi.

● AL ELINE VALİZİ

Iktidar ve patronlar, memleketlerine temelli dönmek isteyen yabancı işsiz emekçilere para yardımı yapılması amacıyla Ailelere Para Yardımi Ulusal Kasası Yönetim Kurulu'na bir kanun teklifi sunuyor.

Fransa'daki iş krizinin sorumluları olarak göstermek istedikleri yabancı işçilere ve ailelerine hakaret ettikten sonra, geri dönüşlerini « satın alarak » yabancı işçilerin sırtından bir vurgun gerçekleştirmek istiyorlar.

Aile Para Yardımları Ulusal Kasası, ailesiyle birlikte memleketine temelli geri dönmeyi kabul ettiği takdirde yabancı işçiye geri dönüş tazminatı ödeyecek.

Bu durumda yabancı işçi diğer para yardımları konusunda tüm haklarını yitiriyor.

Bazı bilirkişiler, bu şartı kabul edecek 1000 işçinin sırtından vurulacak vurgunun 1 milyar frank olacağını tahmin ediyorlar ; bazı durumlarda da işçinin şimdiki haklarına oranla 15 misli zarar etmesi söz konusu. Görüldüğü gibi Dijoud'nun bu « cömert » politikası, esasında kendi çıkarlarını savunmaktadır. CGT temsilcileri bu tasarıya karşı çıktılar.

● AILE TAZMİNATLARI ARTTIRILMALI

Okulların açıldığı bu günlerde ailelerin karşılaştığı mali güçlükleri belirtmek amacıyla CGT Konfederal sekreterleri Jacqueline Lambert ve Christiane Gilles 31 ağustos tarihinde Sağlık Bakanı Mme Veil ve Çalışma Bakanı M. Beullac'a birer mektup gönderdiler. CGT Ağustostan başlamak üzere aile tazminatlarının % 9,9 artırılmasıyla yetinilmesini kabul etmiyor.

CGT, aile tazminatlarının hissedilir derecede arttırılması ve gerçek bir aile politikasının yürürlüğe konması amacıyla önümüzdegi iki ay içinde tartışmaların başlamasını » talep eder.

CGT, « Çocuk başına 300 franklık bir olağanüstü tazminatın eylül ayının ilk yarısında ailelere ödenmesini » ister.

Her yıl bazı sigortalılara verilen ders yılı başı yardımları konusunda ise, çocukları Fransa'da oturmayan yabancı aileleri etkileyen ayırımlara şiddetle karşı çıkar.

SINIR DIŞI EDİLENLERİN GERİ DÖNMESİ İÇİN

SONACOTRA'dan 16 işçinin atıldığı 16 Nisandan beri, Poniatowski ve suç ortağı Dijoud, yabancılara var güçleriyle yükleniyorlar. Büyük gürültüyle giriştikleri « Güvenlik-Metro » operasyonu, halk arasında yabancı ışçilere karşı bir duşmanlık ve savunma refleksi yarattı. Maskeler düştü ve ileri hürriyet « yabancıya karşı kin » yüzünü gösterdi.

Bir korku havası yaratmak amacıyla Içişleri Bakanı 16 işçiyi Pak bayramı arefesinde sınır dışı etme kararı alarak önce SONACOTRA foyerlerine saldırmıştı. Yasaları çiğneyerek, özgürlüklere saldırarak, Prens (Poniatowski) gönlünce davranabilmeyi tasarlıyordu. Fakat tehlikenin bilincinde olan emekçiler, sınır dışı etmenin daha ilk günlerinde CGT'nin çağrısına cevap verdiler. Eylemleri, 27 Haziranda Musa KONATE'nin geriye dönüşünü sağlayarak başarıya ulaşmış oldu.

Polis bakanı, Musa'nin yeniden sınır dışı edilmesine çabalıyor. Buna karşılık Musa'yla dayanışma güçleniyor, 7 Temmusda yüzlerce delegasyon Seine-Saint-Denis Vilâyet Binası önünde dayanışlarını belirttiler. C.G.T. Seine-St.-Denis Yerel Birliği ve Pierrefitte Belediyes'nin avukatları sayesinde (J. Borker ve A. Swzec) tuzağı ortaya çıkardilar Musa KONATE'ye yapılan suçlamalar asılsıdır, hiçbir sahitlik gerçek değildir. Bununla birlikte Prens, Fransa'nin en yüksek adalet kurumu olan Devlet Konseiyi'nin kararlarına karşı gelerek ve Sınır Dışı Etme Komisyonu'nun olumlu görüşünü dikkate almadan, 1 Ağustos için yeni bir sınır dışı etme kararı alıyor.

Cumhurbaşkanı nezdinde yapılan son bir girişimle prensin kararı iptal edilebiliyor ancak. Boylece Musa KONATE, mahkemenin eylül ayı içinde alacağı karara kadar Fransa'da kalma hakkını kazanıyor.

Aynı şekilde CGT, sınır dışı edilen diğer 15 kişinin için Devlet Konseyi ve Idari Mahkeme nezdinde hukuki eylemlerini sürdürüyor.

UGTA, Genel Sekretari Benikus yoldaş kanalıyla, CGT'den sınır dışı edilen 9 kişinin savunmasını üstlenmesini istedi. « Koordinasyon Komitesi'nin oyunlarından kafaları karışan bazıları, CGT'ye daha önce başvurmamış olmaktan üzüntü duyuyorlar. (Aralarından birinin yazdığı) mektubun da gösterdiği gibi).

Pradeau Morin şirketinde CGT militanı olan tunuslu işçi gibi, Bobigny foyerindeki faslı işçi de Musa KONATE ile aynı durumdaydılar. Tamamen yalanla dolu olan sözde polis raporları dışında hiçbir şey sınır dışı edilmelerini haklı çıkarmıyordu.

Devlet Konseyi yakında bu rezilce yöntemler konusunda kararverecek, mahkemeler bakan Poniatowski'nin, maddi durumlarında olduğu kadar, işçi şeref ve saygınlıklarında da ağırca yaraladiklarına ne kadar tazminat ödeyeceğine karar verecekler.

CGT, foyerlerdekileri ve işyerlerindeki işçileri, sınır dışı edilen 15 kişinin geri dönmesi için açılan imza kampanyasına katılmaya ve başkalarının da katılmasını sağlamaya çağırıyor. (orta sayfaya bakınız).

Yalnızca ücretlilerin baskısı İçişleri Bakanı'nı hizaya getirebilir. Böyle birinin özgürlükler için oluşturduğu tehlikenin bilincine pek çok kişi vardı. Bu olayda ezilenlerin yanında yer almakla, hakimler de şereflerini lekelemelidiler.

YABANCI İŞÇİLER : FAS'TA HAPSEDİLEN SENDİKACI İŞÇİLERİN SERBEST BIRAKILMASI İÇİN

Poissy'deki Simca-Chrysler fabrikasında sendika delegesi olan Muhammed Şahbuniya, tatilini geçirmek için döndüğü Fas'a varır varmaz tutuklanmış, fakat iş arkadaşlarının ve sendikası CGT'nin araya girmesiyle geçen hafta serbest bırakılmıştır. O gündenberi CGT'nin Fas'ta birçok sendika militanının hapsedilmesine karşı yürüttüğü eylemler büyüdü ıTekrar yabancı işçiler devlet bakanlıgı ve Fas büyükelçiliği nezdinde girişimde bulunuldu ; Paris bölgesinde açılan imza kampanyasında çok sayıda imza toplandı. Kendi adına Avukat Lederman Rabat ve Kazablanka'ya giderek Adalet Divanı Başsavcısı nezdinde bir çok girişimde bulundu.

Avukat Lederman, büyük güçlüklerle Simca-Chrysler'de çalışan bir başka CGT militanının, Şayep Hamet'in serbest bırakılmasını sağlayabildi. Bununla birlikte Fas'ta hàla hapishanelerde işçi vardır.

Fas polisi, elçilik, konsolasluklar, Fransa toprakları üzerinde, CFT'nin, Faslı Tüccarlar ve işçiler Dostluk Cemiyeti'nin (fas hükümetince kurulan) ve fransız polisinin suç ortaklığıyla kabul edilemeyecek eylemlerini sürdürüyorlar. « Bu konu fransız hükümetinin sorumluluk alanına girer ».

« Skandal durmalı, bütün tutuklular serbest bırakılmalıdır. Fransız hükümeti Faslı devlet adamlarının münasebetsizce fransız sendikalarının işlerine karışmalarına son vermelidirler.

CGT, bütün örgütlerini, yabancı işçilerin güvenlikleri, özgürlükleri ve bütün işçilerin sendikal haklarına saygı için kitle eylemlerini genişletmeye çağırmıştır ».

Saint-Ouen'daki Vannes adasında toplanan binlerce işçi ve CGT militanı, Faslı devlet adamlarının Fransa'nın içişlerine münasebetsizce karışmalarını açığa vurdular.

Faslı işçilerin izinleri sırasında tutuklanmalarını protesto eden bir öneriyi hep birlikte kabul ettiler.

CGT FAŞIST TÜRK KOMANDOLARIN FRANSA'DAKI EYLEMRİNİ PROTESTO EDİYOR

Türkiye emekçilerinin karşılaştığı pek çok sorun vardır. Çünkü onlar da, fransız emekçileri gibi, hak taleplerini içinde bulunduğumuz kriz ortamında savunuyorlar.

Ayrıca Fransa için yeni bir sorun olan faşist türk guruplarının eylemleri sorunuyla karşı karşıyalar. Bu faşistler kendileri gibi düşünmiyenleri tehdit etmeye çalışıyorlar.

Batı Almanya'da eylemlerrini dayatmayı denedikten sonra, şimdi Fransa'ya sızmayı mı istemektedirler. Bu faşistler ,emekçilerin örgütlü olduklarını ve tehditlerinin tüm demokratlardan gereken cevabı alacağını bilmelidirler.

İçişleri Bakanı Poniatowski, yabancı işçileri boşuna metro'da ya da başka yerlerde tehdit edip duracağına, faşist örgütlerin işlerimize karışmasına engel olsa daha iyi ederdi.

Uzum bir anti faşist deneyimi olan CGT, bu yöntemlere karşı savaşmasını bilecektir.

Gelecek sayıda CGT'nin 2 Ekim 1976 tarihinde Paris'te düzenlediği.

Türkiye'li işçiler Ulusal inceleme Günü hakkında haber ve yazılara yer verilecektir.

KEMERLERI SIKMA POLETIKASINI BAŞARISIZLIĞA UĞRATMAK IÇIN

Saint Ouen'da toplanan Paris bölgesi militanlarının önünde- Georges Seguy, tüm ücretlileri birliğe çağırdı.

Yılbaşından beri emekçileri etkileyen değişik olayların değerlendirmesini yaptıktan ve Giscard'ın vaatlerini hatırlattıktan sonra, Georges Seguy : « bakanlık değişimleri » ya da daha doğrusu bakanlıkların yeniden dağıtımından sonra kurulan hükümeti şöyle nitelendirdi :

« Elçabukluğuyla yapılan bu yama, yıkılmakta olan gerici rejimin ilk politik kriz göstergelerini saklıyamazdı. Hem bozuk hen tehlikeli oluşu buradan geliyor ».

BASKILAR

« Büyük sermayenin egemenliğini uzatabilmek için, tüm baskılara elverişli bir rahatsızlık ve güvensizlik ortamına ihtiyaç duymaktadırlar. Metroda veya başka yerlerde işlenen adi suçların geniş bir propagandasının yapılmasının nedeni budur ».

« En küçük güncel olay tüm gençliğe en kötü suçlamaların yapılmasına bahane oluşturmaktadır ».

YABANCI EMEKÇİLER

« Hükümetin baskılarının diğer hedefi yabancı emekçilerdir. Genellikle yabancı emekçilerin, özellikle de Kuzey Afrikalı işçilerin etrafında güvensizlik ve ırkçılık havasının estirilmesi için her şey yapılıyor ».

Hükümet ve patronlar onları kalleşçe işsizliğin asıl sorumluları olarak gösteriyorlar ; Her çeşit aşağılama ve arkadasımız Musa Konate'nin durumunda görüldügü gibi sendikal haklarını kullanmak istediklerinde sınır dışı edilme onlar için ».

IRKÇILIK

« Polis, cinayetlere kadar varan ırkçılığa karşı mücadeleye asla yanaşmıyor, yabancılarla ilgilendiğinde bunu yalnızca baskı operasyonlarına girişmek için yapıyor.

« Tum ücretlileri, tüm demokratları yabancı kardeşlerimizin kurban gittiği ırkçı eylemlere ve baskı tedbirlerine karşı mücadele etmeye çağırıyoruz. Onların güvenliğini sağlamak, haysiyetlerine saygıyı dayatmak, kendi özgürlüğümüzü savunmak demektir ».

FİYAT ARTIŞLARI

Georges SEGUY şöyle devam etti : « Bay Raymond BARRE, ilk kaygısının ENFLASYONA KARŞI MÜCADELE olacağını söylüyor. Biz derhal kendisine bir mektup göndererek 5 acil tedbir önerdik. Enflasyonist ateşin yeniden artmasına karşı bunlar bize en etkili görünüyor : T.V.A. vergisini azaltmak, bazı fiyatları dondurmak, sermayeyi vergilendirmek, vurguncuları cezalandırmak, kredi ve döviz kaynaklarını kontroletmek, gerçek fiyat endekslerine dayanarak işleyen merdiven sistemiyle ücretlerin satın alma gücünü garantilemek ».

« Fakat başbakan bu yolu seçmedi. O, fiyat artışlarının ve enflasyonun nedeninin aşırı ücret artışları olduğunu söyledi. Bu çok bayatlamiş bir yöntemdir. Emekçileri amele - mühendis, fransız - yabancı diye parçalamayı deniyor. »

KURAKLIK VERGİSİ

«A ynı gerici görüşten kalkan hükümet, kuraklığın faturasını ücretlilere ödemeyi tasarladı. Tabii bu arada yüksek vergilerin yalnızca yüksek ve orta gelirlileri etkiliyeceği yalanını uydurmayı ihmal etmediler. »

« Fakat yapılmak istenene yakından bakıldığında, 2 0000 Fr. Alan bekar emekçi, iki aylığın girdiği orta halli aile ve kalifiye işçilerin çoğunluğunun bu vergiden etkileneceği ortaya çıkıyor. Böylece, emekçi ailelerin ders yılı başının kaçınılmaz masraflarını ve gelir vergisinin son payını 15 Eylül'den önce ödemeleri garektiği bir dönemde, kuraklıktan zarar gören köylülere verilecek tazminatları da ödemeleri istenmektedir. »

KURAKLIĞIN FATURASI

« Tarımımızın ihtiyaçlarına cevap verecek, ulusal ve ulusararası bir dayanışmanın zorunluluğu görüşünü paylaşmamıza rağmen, ücretler üzerine yeni bir verginin bindirilmesine kesinlikle karşıyız. »

Vergi payları yüzde 5,8 artan ücretliler, patronların ödediği vergi yüzde 5,6 azalırken, kuraklığın faturasını ödemeye zorlanamazlar. »

« Bu nedenle mesleki sendikal örgütleri kanalıyla küçük ve orta köylülere görüşlerimizi açıkladık. Herşeyden önce emekçilerle, küçük ve orta köylüleri birbirinin karşısına çıkarma girişimlerini kırmak istiyoruz. »

« Tazminatın yalnızca kuraklıktan ağır zarar gören küçük ve orta işletmelere verilmesini, kuraklığa karşi her türlü araca ve hangi fiyata olursa olsun sürülerine gerekli yemi alabilecek servete sahip büyük mal sahiplerine verilmemesini gerekli görüyoruz. »

« Son olarak, ücretlere dokunmadan bu tazminatin toplanmasına yarıyacak yolu da gösteriyoruz. Vurguncuları, tarım gıda tekellerinin karlarını verdiği Ortak pazarın Yardım Fonundan yararlanmak, Devleti üretken olmıyan harcamaları ve özel şirketlere bonkörce dağıttığı kredileri kısmaya zorlamak yeterlıdır. »

« İşçi ve tarım sendikal örgütlerinin ortak bir eylem için karşılaşmaları önerimiz değerinden hiç bir şey yitirmemiştir. Bu durumda, emekçilerin çıkarını her türlü değerlendirmenin üstünde tutmak ve *hep birlikte acilen eyleme geçmek şarttir.* »

ÜCRETLİLERİN SATIN ALMA GÜCÜ ARTMALIDIR

Kendinden öncekiler gibi fransızları, imkanlarının üstünde yaşamakla suçlayan ve fedekarlık yapmaya çağıran M. BARRE'in söylediklerinin aksine, Georges SEGUY satınalma gücündeki gerilemeler ve bunun tüketime etkilerinin ispatını yaptı : « 6 ayda ücretlilerin satın alma gücünün yüzde 3,7 arttığını söylemek yalandır. »

« Bütün verilerden ve CGT nin fiyat katsayılarından, yaşam düzeyinin kötüleşmesine yönelik bir genel eğilimin varlığı ortaya çıkıyor. Çok sayıda emekçinin, bütçelerinin tahmin ettiklerinden daha çabuk erimesi üzerine tatillerini yarıda bırakıp dönmeleri ancak bununla açıklanabilir. »

« Elyse'ye yerleştiğinden beri Giscard, biriktirmekten, kemerleri sıkmaktan ve daha fazla üretmemiz gerektiğinden dem vuruyor. »

« Bu politika adına, devlet ve patronlar işçi taleplerine karşı direndiler, verimi arttırdılar, kazanılmış hakları geri almaya kalktılar. Sonuç ne oldu ? Sürekli fiyat artışları, rekor enflasyon hızı, kıyasıya işsizlik, dış ticarette ağır bir denğesizlik, frankın ağır sonuçlar doğuran değer düşüsü. »

« Giscard Hükümeti çalışan işyerlerini, endüstrinin baştanbaşa bir dalını sıradan kırıyor ; özel çeliklerimizi Alman çelik kartel'ine devrediyor ; hava endüstirimiz için çok zararlı bir boşluğu « Caravelle » ve « Concord » arasında bırakıyor, buna karşılık teknik olarak aşılmış ve çoğu hava yolu şirketlerinin terketmeye başladıkları DC 9 uçaklarını alarak, stoklarını eritmeye yardım ediyor. »

PARA VE İMKANLAR EKSİK DEGİL

« Işte Giscard'ın özgür ve ileri toplumu. »

« Üreticilerin pahalı olduğu için satamayıp tonlarca yoketmek zorunda kaldıkları meyvalardan, çocuklar ve yaşlılar mahrum kalıyorlar. Bu anda devlet işe karışıyor, fakat duruma bir çözüm yolu bulmak için değil de üreticilerin ya da tüketicilerin memniyetsizlik gösterilerini ezmek için. »

« Emekçilerin, emeklilerin, yaşlıların taleplerini gidermek için para yok, fakat tekellere büyük hediyeler vermek, endüstirinin, ticaretin ve maliyenin ulusal ve uluslararası dev şirketlerinin karlarını artirmak için yeter derecede para var. »

« Sosyal sigortalar için para yok, fakat ecza tröstleri sigorlalılardan milyarlar kazanıyorlar. »

« Okullar için para yok, öğretmen ve kredi eksikliğinden bu ders yılı geçenkilerden daha kötü başlıyacak. Fakat işçilere karsı baskı yapmak konusunda askeri krediler sürekli arttırılıyor. Kültür ve spor için para yok Olımpıyatlarda fransa en gerilerde, fakat Giscardcı milletvekili M. Hersant, valizi kağıt paralarla dolu şu ya da bu ulusal veya bölgesel gazeteyi satın almak için dolaşıyor. »

« Parisien libere » ve « France-Soir » anlaşmazlıkları bu toparlamanın basın işçileri için oluşturduğu tehlikeyi gözler önüne seriyor. »

EMEKÇİLER HAYIR DİYOR

« Hükümet ve patronlar birliği hiçbir hayale kapılmasınlar ; Emekçiler yeni kemerleri sıkma tedbirleri önünde boyun eğmeyeceklerdir.

Onlar :

- Ücretlerinin, emekli ve dul maaşlarının, aile ödeneklerinnin satın alma gücünün garantilenmesini ve arttırılmasını, ders yılı başlangıcı nedeniyle çocuk başına 300 F ödenek verilmesini.
- Çalışma süresinin azaltılarak ve isterlerse daha erken emekliye ayrılarak çalışma koşullrının iyileştirilmesini.
- Işsizliğe karşı mücadele etmek ve herkes için, özellikle de gençler için meslek ve iş hakkını dayatmayı.
- Sosyal Sigorta rejimlerini savunmayı.
- Sendikal özgürlüklerine saygı göstermeyi ve genişlemesini sağlamayı istiyorlar.

Tartışma yoluyla elde edemediklerini, eylemleriyle söküp alacaklar. »

Georges Seguy, açıklık ve anlaşmalara sadıklık koşuluyla eylem birliğinin gerekliliğini gösterdi. «CGT mılıtanları ne kadar mücadelenin ön sıralarında yer alırlarsa, bunun gerçekleşmesi o kadar iyi olur ».

« Emekçilerin yaşamları ve patronlarla, Giscard hükümetinin bonyuna tekrarlanan masalları, değişimlerin gerekliliğini belirginleştiriyor

« Şu durumda ulusal kalkınma, denge ve ekonomik ve sosyal ilerleme için birden fazla yol yoktur. Daha önce de belirttiğimiz gibi tek yol *Sol'un Ortak Programı yoludur.* »

« Ortak programı tamamen uyguluyacak olan bir hükümet, bağımsızlığına kesinlikle bağlı, fakat sosyalizme kadar giden yolda yeni reformların ve değişimlerin yapılması için elinden gelen herşeyi yapmaya hazır bir CGT bulacaktır ».

HİÇ BİR ŞEY CGT'SİZ GERÇEKLEŞEMEZ

CGT nin genel sekreteri Seguy, daha sonra son politik gelişmelere değindi. « Hükümetin politikası, emekçilerin taleplernden vazgeçmesine yöneliktir. Çeşitli örgütler bu yönde kaysalar da, CGT kesin olarak karşı koymakta kararlıdır. »

« Toplumsal ve ekomik konularda geçerli olabilecek hiçbirşey CGT'siz, hele hele hiç bir şekilde CGT'ye karşı gerçekleştirilemez ».

« Gerçekte bizim politik tercihlerimizden değil, fakat hizmetkarlıktan çok tiksindiğimiz ve sınıf sendikacılığının bağımsızlığına çok bağlı olduğumuz için bize saldırıyorlar, yoksa biz emekçilerin çıkarlarını savunmaktan başka bir şey yapmıyoruz. »

« Kısacası, biz halk düşmanı girişimlere, sendikal düzeyde, ana engel ve bazen de tek engel olan, toplumsal ilerleme ve özgürlük konularında en büyük ilerletici güclerden biriyiz. »

« Işte bu nedenle, sendikal örgütümüzün saygınlığını ve emekçiler arasındaki etkinliğini azaltmak için en büyük kötülüklere giriştiler. Çoğunlukla militantlarımıza, delegelerimize baskı yaparak bize zarar vermeyi deniyorlar. »

« O halde CGT nin güçlenmesi tüm ücretlilerin geleceği konusunda karar verici olacaktır. Güçlenme savaşımızın altıncı ayında sendikal çalışmanın yeni bir boyut kazandığı bu dönemde, yeni sendikalılar kazanmak için yaptığımız genel çabaların hissedilir. Derecede yüksek bir düzeye çıkarılması için koşullar son derece elverişlidir. Böylece kartların yenilenmesi döneminin başlangıcında, 3 milyon sendikalı hedefine gerçekten yaklaşabilmiş olacağız. »

● IDEAL STANDARD

Birkaç haftadan beri, hükümet ve patronlar işsizlere hakaret yağdırıyorlar. « Güzel » bir işsizlik parası aldıklarından, gereği gibi iş aramiyorlarmış ! Dokuz aydan beri 2000 emekçi, çokuluslu güçlü Amerikan-standard tarafından kapatılan, Aulnay-sous-Bois ve Dammarie-les-Lys'deki fabrikaları işgal ediyorlar. İşsiz kalmak istemediklerinden mücadeleyi sürdürüyorlar.

Çalışmak istiyorlar. 9 Temmuz günü kalabalık bir şekilde, Ideal-Standard işçileri başlarında CGT-nin Maden İşçileri Federasyonu temsilcileri olduğu halde ve komünist-sosyalist milletvekillerinin de desteğiyle İndüstri Bakanlığı'na yeniden başvurdu. Sanayi Bakanı işçi temsilcilerine kulaklarını tıkadı, kabul etmedi.

Bu durum, hükümetin çözüm getirmemekteki bu rahatlığı yalnızca Fransa'da değil. CGT, işsizliğe karşı, işçilerin 300 işyerinde verdiği mücadelenin herbirini gözler önüne serdi. Çoğu birçok aydan beri olmak üzere 60 fabrika işgalde. Bazısı bir seneden fazla bir zamandan beri : Örneğin Triton, Griffet, Amisol, Ottawa... Lip, Gambin, Parisien Libéré... vb, vb.

AUDE : 27 AGUSTOS ögleden sonra

● TARIM İŞÇİLERİNİ UYARI GREVİ

Emekçilerin hak taleplerinin tartışılmasının reddedilmesinden sonra, Sendikal Birlik, militanlarını talepler konulu büyük bir konferansa katılmaya çağırıyordu.

Konferans, 21 Ağustos'ta Lezignan'da yapıldı, 150 delege katıldı.

Bu konferansta delegeler, genel dudumu ve mesleksel durumlarını, patronların tartışmayı reddedişlerinden kalkarak incelediler.

EMEKÇİLERİN İHTİYAÇLARINI GÖZÖNÜNE ALARAK AŞAGIDAKİ TALEPLERİ BELİRLEDİLER :

Kademeli 125 katsayısına 10 F. saat ücreti

Bağbozumu ücretleri :

Taşıyanlara günde 120 F.

Koparanlara günde 100 F.

Sürekli işçiler için bağbozumu ücretlerinin % 10 artırılmesı

Onüçüncü ay (yılda bir aylık ücret tutarında ikramiye) ve gerçek bir aylık ücret EYLEMİ SÜRDÜRMEYİ KARARLAŞTIRDILAR

İlk olarak, 27 Ağustos günü öğleden sonra yarım günlük bir grev ve saat 16.00'dan itibaren Carcassonne'da bir toplantı yaptılar.

Bu girişim emekçilerdeki mücadele azminin ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. İllerinin, bölgenin ve tüm ülkenin çıkarlarına aykırı bir politikanın yükünü taşımayı reddediyorlar. CGT ile birlikte mücadele yolunu seçiyorlar. Bu girişimler, eğer izah gerekliyse, ne kadar atak olmamız, her yerde emekçilere duruma uygun düşen mücadele biçimlerini önermemiz gerektiğini gösteriyor.

EMEKÇİLER İÇIN ÖZGÜRLÜK!

Enflasyon, işsizlik, çalışma ve yaşama koşullarının zorluğu, emekçileri daha iyi bir hayat için mücadeleye itiyor.

Aynı zamanda özgürlüklerini için de mücadele ediyorlar.

Asıl mücadeleyi özgürlükler için veriyorlarsa bu, onların tarih boyunca özgürlükler için verilen mücadelenin toplumsal ilerlemeden ayrılmazlığını kavramış olmalarındandır.

Yabancı işçiler özgürlük eksikliğini içlerinde sürekli duydular : kolonileştirme, varolma özgürlüğünü kazanmayı zorunlu kıldı, faşizmin baskısı altında kalan ülkelerde istediğini söyleyebilme ve yapabilme özgürlüğünü kazanmak gerekti, koloni savaşlarına zorlanış içinde yaşama özgürlüğünü kazanmak için mücadeleye itti...

Ülkemizde emekçiler için ozgürlük **hayati bir ihtiyaçtır.** Demokratik geleneklerin verdiği gururla, özgür insanlar olarak yaşayabilmek, çalışabilmek, örgütlenebilmek ve haklarını savunablimek istiyorlar. Fakat bu onlara hala yasak !

Kapitalist sistemin bu krizi süresince, diktatörlüklerini ayakta tutabilmek kaygısıyla, büyük patronlar ve politik iktidarın adamları, sistematik bir şekilde bütün demokratik özgürlükleri, sendikal hakları, kişivel ve kollektif hakları yoketmek için çaba harcıyorlar.

Bu saldırıların ilk önce zarar gören emekçiler, ülkemizin tüm demokratlarıyla birlikte, özgürlük yıkıcılarını başarısızlığa uğratmak ve çağımızın gerektirdiği yeni hakları elde etmek konusunda kararlıdırlar.

Bu mücadelenin sonucu emekçiler, sendikal hareket ve halkların geleceği konusunda karar verici olacaktır. Bu mücadelenin dal göbeğinde bulunan yabancı emekçiler, mücadeleye katılmak konusunda ek nedenlere sahiptirler.

1,5 milyon emekçinin işsiz olduğu ve diğerlerinin de işlerini tehlikede hissettiği bir durumda, Anayasa tarafından garanti edilen **çalışma hakkından** söz edilebilir mi ?

Binlerce genç yabancının hiç bir mesleki eğitiminden geçmeksizin, patronlarin kendilerine vereceği işi yapmak üzere geldikleri bir sırada, **meslek hakkından** söz edilebilir mi ?

Işçi ailelerinin satın alma güçlerinin azaldığı, fukaralığın ocaklara yerleştiği, alınterleriyle kazandıklarının haciz edilip götürüldüğü ,sınır dışı edilmelerin arttığı bir dönemde ; özgürlukten söz edilebilir mi ?

Yabancı işçinin tüm hayatının gündüz fabrika ya da şantiye, gece saman yatağı ve yalnız geçirilen uzun pazar günlerinden ibaret olduğu bir sırada hala özgürlükten söz edilebilir mi ?

Toplumsal ayırım ve eleme politikasının bütün alanlarda uygulandığı bir dönemde özgurlükten söz edilebilir mi ?

Şiddet kullanımı hükümet prensibi haline getirilmişken, polis metroda yüzlerine bakarak insanları tutuklamak hakkına sahipken, kapitalizm ırkçı kin duygularını yayarken, fransız ve yabancı işçileri biribirine düşürerek bölmek isterken özgürlükten söz edilebilir mi ?

Bütün ana değerlerin **kâğıt üzerinde** kaldığı, ulaşılamaz hale geldiği ya da çiğnendiği bir ülkede temel özgürlüklere saygıdan söz etmeye kim cesaret edecek ?

Her değerin yaratıcısı olan işçiler, teknisyenler, bilim adamları toplum yaşamını ilgilendiren konularda kararlardan uzakta tutulurken ; **MUSA** gibi, çalışma arkadaşları tarafından saygı gören, namuslu emekçiler Içişleri Bakanı'nın emriyle sınır dışı edilirken, kim özgürlükten söz etmek cesaretini gösterecek ?

Ücretler, iş, çalışma koşulları, plan ve ülkenin geleceği konularında göstermelik tartışmaların ve patronun tek taraflı kararının, geniş tartışma ve ortak kararların yerini aldığı bir ülkede **gerçek özgürlüklerden** söz etmeye kim cesaret edecek ?

Kapitalist sömürü tarafından eşitsizlikler, le ayırımlar, la haksızlıklar, la şiddet kullanımıyla yerle bir edilen özgürlük ;boş bir lâf haline geldi.

Günlük yaşamımızdan çıkarıldı. Emekçiler bunu, hiçbir şey söylemeksizin kabul etmiyorlar. Yeni bir çağın işaretleri belirdi.

« Emekçiler için özgürlukler », CGT baskısı, « Union Locale » lerde 7 Franga satılıyor.

LÜBNAN: NİÇİN KATLIAM

17 aydan beri Lübnan trajedisi utancı, yası ve felaketi üst yığılarak devam ediyor. 60 tan fazla ateşkes anlaşması, imzalanır imzalanmaz faşistler tarafından çiğnendi. Onbinlerce ölü, hastenelerde ölen yaralılar, kurşuna dizilen çocuklar ve yaşlılar... Bu gün Lüban'in savaştan önceki halinden bir parça sadece hatıralarda bulunabiliyor.

Bu duruma nasıl gelindi?

Dinsel yönden açıklama çabaları, olanları saklamak için kullanıldı. Hristiyan ve müslümanların savaşlarının yerine başka bir savaştan söz edilmedi. Bu, demokratik halk güçlerinin memlekette çoğunluğu almaya başladığı anda, faşistlerin bunlara karşı savaşa girişimini gözler ardı etme çabalarıdır.

Faşistler, hristiyan kitleleri manevralarında daha iyi kullanabilmek için, onlara müslümanlar tarafından kesileceklerini, katledileceklerini söylüyorlar. Gerçekte bu, hedeflerinden biri Filistin direnişini yok etmeyi amaçlıyan bir sınıf çatışmasıdır. Çünkü Filistin direnişi, Lübnanı her milletten sömürücülere peşkeş çeken gerici güçlerin gözünde fazla kuvvetli görünmeye başladı.

Filistinliler, topraklarından çıkarıldıktan sonra Lübnan halkının yanında sığınak bulmuş, yardım görmüştür. Filistinliler, Lübnanlı ilericilerle elele vererek, varlıklarını korumak için Filistin kurtuluş örgütünün çağırısı üzerine harekete geçmişlerdir.

Fransa'da halk, kötü durumda olan Filistin ve Lübnan halklarına dayyanışmasını iletmek için harekete geçti. Halk Yardım Örgütünün sorumluluğu altında, ilk gemi süt, örtü, ilaç bağışlarıyla dolu olarak hareket etti. Bağışlar, şehrinizin CGT mahalli birliklerinde de toplanmaktadır.

Öte yandan, lübnan olayları üzerine CGT nin tavrının ne olduğu sorularına Konfederasyon Sekreteri Rene Duhamel şu açıklamayı yaptı:

CGT için, durum açık ve sorumlular bellidir. Bazılarının söylediklerinin tersine, Lübnan'da dinsel bir anlaşmazlikla hiçbir ilişkisi yoktur: birçok hıristiyanin lübnanlı ve Filistinli ilerici güçlerin yanında savaşa katılması, aynı şekilde en gerici arap çevrelerinin hıristiyanlar diye anılan faşist kuvvetlere yardım etmesi de bunu ispatlar.

Bu amerikan emperyalizminin Israil, Urdün ve Saudi Arabistan idarecilerinin suç ortaklığıyla hazırlanmış bir tertiptir. Maksat, tüm Lübnan ilerici hareketini ve Filistinli vatan severlerin mücadelesini yok etmektir.

Şam hükümeti, iç ve dış politik sebeplerden bu memleketin gerici burjuvazisini ve faşist kuvvetlerini desteklemek için, Lübnana askeri müdühale ederek bu tertibe alet oldu.

Iki aydan beri; Tall al Zatar'da kuşatılmış kalanlar, bütün hücumlara gögüs gerdiler. Binlerce kadın, Çocuk, yaralı öldüler. Bu bir kitlenin yok edilmesi maksadını taşıdı.

Cinayeti görmemek, katliamları durdurmak için müdahale etmemek, äcil ihtiyaçları olan maddi dayanışmayı bu kötü durumda olan insanlara göndermemek kanlı facia da sorumluluk payını yüklenmek demektir. C.G.T. için bunu açığa vurmamak Sendikâl hareketin şerefiyle uzun bir geleceğini inkar etmek anlamına gelir.

Confederal büro C.G.T. nin tavrını 13 temmuzdaki bildirisinde ve Filistinli işçiler genel federasyonu Lübnan işçileri ve memurları federasyon'u delege heyetleriyle 26 temmuz karşılaşmasında sağlamlaştırdı ve belirtti.

« Suriyede demokrasiye işçi hareketinin yaptığı hamle için bir tehlike teşkil eden ve bölgede sadece emperyalistlere yarayabilecek olan » Suriyenin Lübnana müdahalesinin büyük mahkümüyetini tanıtmak için Suriye sendikaları federasyonuna baş vurdu.

Önceki devirlerde olduğu gibi, ve bilhasa Hindçini ve Cezayir sömürge savaşlarında, C.G.T. sorumluluklarını biliyor ve Fransız hükümetinin, Lübnanlı faşistlere yaptığı politik ve maddi yardımları yeriyor, Aynı düşünce tarzı altında, Şam hükümetininden Lübnan'ın bağımsızlığına saygı, Suriyeli birliklerin geri çekilmesi, askeri müdahelenin son bulmasını isteyccelerine Suriye halki ve emekçilerine güveni vardır.

Kendi öz dayanışma çalışmalarını devam ettirirken, C.G.T.; Lübnan ve' Palestin halklarına dış müdahale olmaksızın kendi problemlerini kendileri çözmelerine müsaade edilmesine ve katliamın kurbanlarına somut yardım etmeye niyetli olan milli veya milletler arası bütün girişimlere katılmaya veya desteklemeye hazırdır.

Paris 12 Ağustos 1976.

TARIM FEDERSYON'U:

ISPANYA IŞÇI KOMISYONLARIYLA DAYANIŞMA

Ispanyadaki durumun değişmesi, Ispanyol işçi komisyonlarının, emekçilerin çıkarlarının müdafaası için oynadıkları rol, bilhassa « La Tribone » de araştırmalarımıza sebebiyet verdi.

Günümüzdeki durum ve hızlı gelişme dayanışmamızı genişletmemizi gerektiriyor. Bu, haziran ayında Ispanyada bir delege gurubunu idare ederken Henri Krasuc'nin CGT adına verdiği sözdür.

Şimdi bunu alarak gerçekleştirmek gerekiyor. Federal sekreterliğin dayanışma kampanyası açmaya karar vermesinin sebebi budur: Ve Toplanacak olan Federal Icra Komisyonu için maksat 10.000 F. tır.

Sonuçta, oldukça büyük bir sorumluluk bu girişimde bize düşüyor, çünkü Ispanyada tarım işçilerinin sayıları oldukça yüksektir; Ispanyol işçi sınıfının önemli bir kısmını teşkil ediyorlar. Diğer taraftan, Fransada genellikle tarım alanında çalışan Ispanyol emekçilerinin sayıları oldukça büyüktür. Meselâ Fransanın güneyinde Ispanyol emekçilerinin varlığından dolayı, Ispanyanın Problemlerine büyük bir eğilim vardır.

O halde Ispanyol yoldaşlarımıza yapacağımız bu özel yardıma hazır bulunmalıyız.

ISPANYA İÇIN BIR MILYON

Şu anda bazılarımızın tatilde olduğu bir devredeyiz, fakat dayanışmamızı göstermekte acele etmeliyiz. Belirtilen hedefe varılması, hatta geçilmesi için bütün imkanlar araştırılmalıdır.

FEDERASYON 1000 F (100.000 eski F.) ILK BAĞISI YAPMAYA KARAR VERDI

Bütün köylerde, işletmelerde, kooperatiflerde, bürolarda V.S...

Ağustos ayında tatilde olmayan işçiler ilk dayanıma hamlesini yapmalılar; Tatilde olanlar dönüşlerinde eylül başında bu yardımlara katılacaklardır.

Toplanan bu miktar, önce federasyonda birikecek, sonra CGT delegasyon'u tarafından dayanışma işareti olarak işçi komisyonundaki yoldaşlarımıza devredilecektir.

Hazine problemlerini kolaylaştırmak için sizden, bütün ödemelerinizin üstüne « Ispanya dayanışması » diye yazmanızı Istiyoruz. Ve bu ödemelerinizi C.C.P. 4600 12 « La Tribune » o numaralı hesaba « Sodidarite Espagne » yazısıyla yatırmanızı tavsiye ediyoruz.

Şimdiden, devamlı olarak bu dayanışma kampanyasının gelişmesi hakkında sizi bilgilendireceğiz. Vede birinci ödemeyi yapmak için bütün işçilerle ilişki haline gelmesi beklenilmemelidir, Bilhassa sendikalilar ve sendikal şubeler katıldıklarini göstermek için süratle gerekeni yapmalıdırlar.

CGT nin diğer kuruluşlari (şehir ve bölgesel birlikler) bu konfederal dayanışma kampanyasına katılıyorlar ve aynı şekilde sendikaları teşvik edecekledir.

Çeşitli teşebbüsler arasında muhalefet yoktur, çünkü hepsi aynı yöndedir, fakat federasyonumuzla birlikte, bütün CGT kuruluşlarının dayanışmalarini ifade etmeleri gereklidir. O halde, teşkilatlarımızda yapılmış olan dayanışmanın önemli bir kısmının belirtilen hedefin gerçekleşmesi için federasyona verilmesi gereklidir.

Her sendika, bu dayanışma hamlesine nasıl cevap verildiğini görecektir.

« ISPANYA IÇIN BIR MILYON »

Bu hepimizi alakadar eder.

Yapılacak ödemeler C.C.P. Paris 4 600 12 (« La Tribune ») hesabına « solidarité Espagne » (Ispanya dayanışması) yazısıyla yatırılacaktir.

ŞILI SENDIKALAR BIRLIĞI (C.U.T.) BAŞKANI LUIS FIGUEROA TOPRAĞA VERILDI

Şili sendikalar birliği başkanı Luis Figueroa ağır bir hastalık sonucu öldüğü Stokholm da toprağa verildi. 55 yaşındaydı.

C. U. T. yönetim konseyinin çıkardığı bir bildiriyle örnek bir militan olan Luis Figueroa'yı saygıyla andı. O bütün hayatını işçi sınıfının çıkarları için mücadeleye, demokrasi, sosyalizm ve devrim için mücadeleye vatanını faşizm ve emperyalizm'den kurtarmak için mücadeleye verdi.

Luis Figueroa matbaa işçisi, 1959 dan beri Şili sendikalar birliği başkanıydı, Halk Birliği zamanında çalışma bakanı ve Şili komünist Partisi Santiago millet vekili olmuştu.

Faşistler tarafından memleketinden ayrılmak zorunda bırakılalı üç yıl oldu Luis Figueroa, Fransada büyük sayıda işçi kitlereri için dayanışma toplantılarında varlığını duyurmaya devam eden Şilili vatan severlerin mücadelelerini temsil ediyordu.

C.G.T. onu heyecan ve kardeşçe saygıyla anar.

LILLE DE YABANCI IŞÇILER FESTIVALI

15 Eylülden 15 Ekim 1976 ya kadar.

Lille bölgesinde 80.000 kadar yabancı vardır ve şimdiki halde, yabancı işçileri ve ailelerini ilgilendiren, yani onların ihtiyaçlarına ve ifade tarzlarına uygun, halk gösterisine müsaade edecek hiç bir bünye yoktur.

Bunun için, L'APTE'nin (yabancı işçileri geliştirme birliği) girişimiyle büyük bir yabancı festival'i Lille bölgesinde 17 eylülden 15 ekime kadar sürecektir.

Program'da birçok gösteri, konferans, film gösterisi, tiyatro, şarkılar, sergiler vardır. Muluji ve Muhammed Romam'ın şarkılarıyla katılacakları bir gala akşamıyla açılış töreni yapılacaktır. Patronların ve hükümetin toplumumuzun kötülüklerinin sorumluluğunu yabancıların üstüne atmaya çalıştığı bir devrede, yabancı işçiler festivali halkın düşüncesini hassaslaştırmaya lâyık olup, bu yabancı işçilerin geldikleri ülkelerin kültürünü fransız işçilerine hatırlatmaktarır.

Bu iki amaç, bir dayanışma gösterisi ve yabancı işçiler topluluğunun öz ifade tarzına müsaade eden gerçek bir halk yaşantısının ortaya konmasıyla festival boyunca karışacaktır C.G.T. kuruluşları aktif olarak festivalin hazırlanmasına ve gerçekleştirilmesine katılacaklardır ve bu gösterinin milletleri ne olursa olsun bölgede oturanlardan büyük ilgi görmesi için bütün imkanlarını kullanacaklardır.

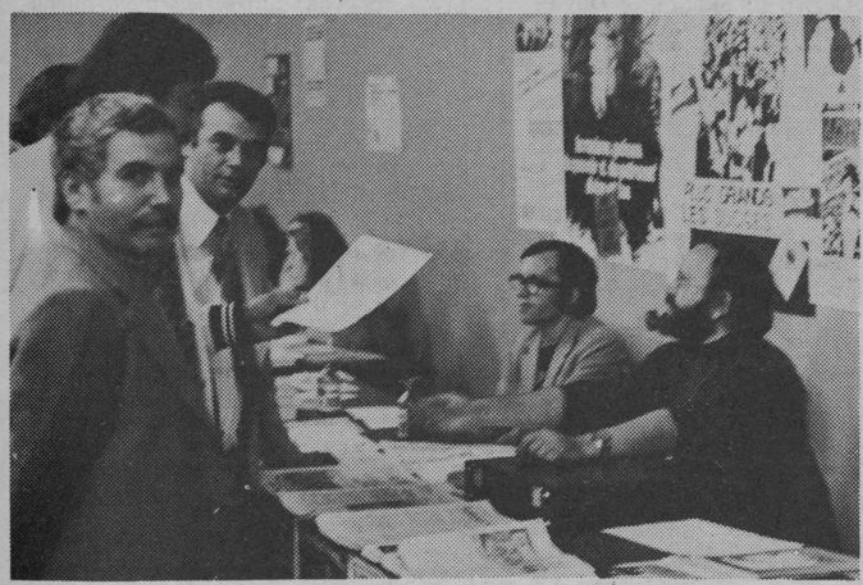

CGT' YE ÜYE OLMAK İÇİN :

GİRİŞ BÜLTENİ

Soyadı, adı .....

Doğum yılı .....

ADRES .....

Çalıştığı yer .....

Çalıştığı yerin adresi .....

Şehir ve Bölge .....

Bu bülteni tanıdığınız bir C.G.T. delegesine veya C.G.T., 213, rue Lafayette, Paris 10me adresine yollayın.

cinéma

KIRMIZI AFIŞ

Direnenler arasında her milletten ve ekonomik göçmenler büyük sayıda bulunuyorlardı. KIRMIZI AFIŞ filminin yazarı Frank Cassenti'nin maksadı artık rolleri genellikle unutulmaya başlanmış olanları saygıyla anmaktı.

« Şimdiyi anlamak için, geçmişi anlamak lazım. Bu gün, hakim olan ideoloji geçmisin bazı sahifelerini unutturmak istiyor : Döğüşenlerden artık hemen hemen hiç bahsedilmiyor, sadece Fransa için değil ama sosyalizm içinde dövüşenlerden daha az bahsediliyor. Direnişte Yahudilerin ve Komünistlerin rolleri ve göçmenler direnişinde milletler arası mangaların varlığının devamlılığı inkar ediliyor.

(Frank Cassenti « LE MONDE » 15 Avril 1976).

Kırmızı Afiş filmi, Ermeni MANUŞIAN'ın idaresinde 400 kişilik bir göçmen gurubu tarafından yapılmış olan direnişi hatırlatıyor, niçin savaştıklarını nasıl Gobbels'in propagandasının etrafında büyük gürültü yaptığı gerçekte olmamış olan bir mahkemeden sonra 21 Şubat 1944 te kurşuna dizilerek öldüklerini hatırlatıyor.

Fransa halkı içinde ırkçı bir havayı kışkırtmak için, nazi propagandacıları nihayet, MANUŞIAN gurubunun mahkemesi esnasında, tutuklu 23 yabancı direnen'in portrelerini taşıyan kırmızı bir afiş (korkutmak için kırmızı) hazırlamışlardır. Bu telaffuzu imkansız isimlerle ve kötü tıraş olmuş adam fotoğraflarıyla dolu olup, bütün duvarların üstüne yerleştirilmiş olan bu afiş işgalciye karşı isyanın arkasında « Yahudi » ve « yabancı eli » ni açıklamaya çalışıyordu.

LOUIS ARAGON, bu konu üzerine « hatırlamak için dörtlük » şiirini yazdı. Film, tam olarak ne direnenlerin hikayesini, nede onların silahlı hareketlerini anlatıyor, bir savaş filmi değil, geçmişin değişik havası ve parlak eylemi üzerine eskiden örnek alınarak yapılmış bir filmdir. Bize dünden, olayların kronolojik sırasına göre değil, ama herkesin hayatında bazılarının geçmişini yaşatan anlayışın ve hafizanın girintilerinde, bahseden ir filmdir.

Başlangıçta filmi takipetmek güç olabilir. « KIRMIZI AFIŞ », MANUŞIAN gurubundan 23 kişinin idamlarının canlandırılmaıyla başlıyor. Le Mont Valerien Paris, çevresinde (La Cartoucherie de Vincennes denilen yerde) kurulmuş bir açık hava tiyatrosu dekoruna sahiptir ve direnenleri oynuyanlar 1976'nin bir oyuncu gurubudur.

O halde film bize dünün kahramananlarını maddileştirmek için gurubun bütün gayretlerini-sabırlı, saygılı-anlatıyor. Bunun için, afişteki donuklaşmış çehreleri canlandıran yaşanmış olayların inceliklerini onlara anlatan MANUŞIAN'ın karısınında aralarında bulunduğu yabancı işçiler direniş gurubundan yaşayakalan bazılarını, küçük bir bayram esnasında karşıladılar : Romantik, Manuşiyan, politik suçtan sınır dışı edilmiş Romanyalı, milletler arası mangalardan geriye kalanlar, Ispanyol cumhuriyetçileri, takım arkadaşlarını terk etmemek ve almanyaya gitmemek için ölüler ordusunun saflarına katılan genç futbolcu, hepsi değişik ufuklardan gelen ve aynı gaye ye hizmet edenlerdir.

Bu bayram esnasında, tekrarlanan bu tiyatro oyunu, hele yabancı işçilerin direnişi hakkında hiçbir şey bilmeyen motorlu iki genç çift tiyatro oyun sahasına girdiler. Onlar hikayede hayatı ifade ediyorlar, yeri gelirse hayatı yaşayanlar durumuna geçebilirlerdi, kendilerinde tarihin filizlerini taşıyorlar. Onlar biri 30 yıl kadar daha önce kurşuna dizilmiş olan Manuşiyan'ın bir arkadaşın'a bile benziyordu.

Entrikasız, önemli silah olaylarının basit sonuçlarına sahip olmayan bu filmden ,herşeyden önce, dün, bugün ve yarın arasında köprü kurmayı başaran zaptedilmiş heyecan şeklini hafızamızda tutacağız.

Aynı şekilde kesin politik olayların açık görünüşü (diğer taraftan şekli çok bozulmuş), Aktörlerin eseri anlamlı ve saygılı bir şekilde oynamaları, ve tesadüfen değil, bütün yabancı işçilerin kendilerinden bahsetmek kalıyor.

Bu, ortak bir gaye için ve aynı düşmanlara karşı Fransada olduğu gibi başka yerlerdede mücadele eden Fransız ve yabancı ilericiler ve işçilerin dünkü gibi bugünkü birliğine güzel bir saygıdır.

Bu film 1976 Jean VIGO armağanını kazanmıştır.

Neden devlet güvenlik mahkemeleri?

Türkiye'deki Milliyetçi Cephe Hükümeti, haziran ayıdan beri « Devlet Güvenlik Mahkemeleri » Yasa Önerisi'nin meclislerden geçmesi için yoğun bir kampanya yürütüyor. Bu kampanyaya yalnızca yürütme organı olan hükümet ve bağlı kuruluşlar katılmıyor. Hükümetten bağımsız kalması Anayasa gereği olan yargı kuruluşları, halkın istemlerini ifade etmesi gereken yasama organı meclisler de bu curcunanın sahnelenmesinde kullanılıyor.

Kısacası, sanki ülkenin dış borçları gırtlağı aşmıyormuş, ekonomik durum hergün biraz daha kötüleşmiyormuş, dondurulmak istenen ücretlerin yanında fiyatlar yıldırım hızıyla yükselerek hayatı milyonlarca emekçiye yaşanamaz hale getirmiyormuş... ve sanki ülkenin tüm sorunları çözümlenmişçesine : devlet tüm güçlerini DGM Yasa Önerisi'nin meclislerden geçirilmesi amacına yöneltiyor. Bilinçli önderliğini Tercüman gazetesinin yaptığı gerici basının yalan, saldırı ve iftira kampanyası de aynı amaca yöneltilmiştir.

Gelelim yazının başlığındaki soruya : Neden bütün bunlar ? Bilindiği gibi olağanüstü mahkemeler. olağanüstü dönemlerde çalıştırılırlar. Bugünkü Türkiye'de MC Hükümeti'ne olağan gelmeyen şey başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin ülkenin geleceği, yani kendi gelecekleri konusunda söz sahibi olmak, kendi geleceklerini kendileri belirlemek, haklarını elde etmek için örgütlenip, mücadeleye girmeleri ve bu konuda şimdiye dek küçümsenemeyecek başarılar elde etmeleridir. Bu yıl altıncı yıldönümünü kutladığımız 15-16 Haziran Büyük Işçi Direnişi'nden, Taksim'de işçi sınıfının uluslararası mücadele va dayanışma günü I Mayıs'ın yüzbinlerle kutlanmasına değin büyük bir yol katedilmiştir. Işçi sınıfının devrimci sendikal birliğinin her geçen gün biraz daha DISK saflarında gerçekleşmesi, demokratik güçlerin işçi sınıfı etrafında kenetlenmeye başlamaları, işçi-köylü birliğinin somut dayanışmalarla ortaya çıkması, gittikçe güçlenmesi MC Hükümeti'ne ve sömürgen sınıflara korku salmaktadır.

Emperyalizmin ve Türkiye'deki işbirlikçilerinin talan politikası, ekonomik durumu dar boğazlara sokmuştur. Tüm emekçiler geçim sıkıntısı içindedirler. Ancak sayıları bir kaç yüzbini aşmayan bir avuç azınlık rahat bir hayat sürmektedir. Hergün birkaç ilde tekrarlanan göstermelik temel atma törenleri ile hiçbir sorunun çözümlenemeyeceği ortadadır.

MC Hükümeti çıkmazdadır. Işçi sınıfının sendikal mücadelesinin yükselmesi, diğer emekçi tabakaları da yanına alarak sömürgen sınıfları hergün biraz daha sıkıştırması karşısında Demirel ve ortakları zora başvurmayı tasarlamaktadırlar. MHP ve ona bağlı Ülkü Ocakları'nın ülkede işçilere, yurtseverlere, sendikacılara saldırmaları, bu saldırılarında Polis'ten açık destek görmeleri, saldırıların ülke dışındakilere de yöneltilmesi, devlet kurumlarının gericilerle doldurulması yetmiyormuş gibi şimdi bir de olağanüstü mahkemeler kurup, Anayasa'yı bir kez daha çiğnemek va sömürülerine engel olmak isteyen herkesi hapislere doldurarak rahatlarına bakmak istiyorlar.

Bu durumda tüm emekçilerin bu mahkemelere karşı olmasından daha doğal bir şey düşünülemez. Işte bunun içindir ki başta Türkiye Işçi Sınıfı olmak üzere tüm emekçiler, ilerici güçler DGM Yasa Önerisi'ne karşi çıktılar. DISK, bu öneri yasallaşırsa tüm ülke çapında genel greve gideceğini bildirdi ve büyük destek gördü. Sınıf uzlaşmacılığı politikası yürüten Türk-Iş bile bu gelişmeler karşısında « öneriye karşı olduğunu » bildirmek zorunda kaldı.

« Devlet Güvenlik Mahkemelerine Hayır » kampanyası bu yasanın çıkarılmasını simdilik engellemiştir. Bu konuda Fransa'daki Türkiyeli emekçilere, ilericilere büyük görevler düşmektedir. Kampanyanın her yerde aktif olarak Sürdürülmesi, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin yasallaştırılmasına karşı olduğumuzun imza kampanyaları, toplantılarla dile getirilmesi ,protesto mesajlarının T.B.M.M. Başkanlığı'na ve Cumhurbaşkanı'na gönderilmesi büyük önem taşımaktadır.

C.G.T. 'NiN DUYURUSU

Türk hükümeti Parlamentoya bir yasa önerisi verdi. Eğer bu öneri kabul edilirse, bugünkü yargı kurumları, yalnızca hükümetin ve askerlerin atayacağı yargıçlardan oluşan olağanüstü mahkemelere yerlerini bırakacak, « Devlet Güvenlik Mahkemeleri » yasallaşacaktır.

Bu olağanüstü yargı kurumları doğrudan doğruya Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nu DİSK militanlarını ve DİSK üye sendikaları, ve aynı zamanda tüm işçileri, Türkiye'nin ilerici güçlerini hedef alıyor.

Daha Ekim 1975'te, Anayasa Mahkemesi, bütün Uluslararası Uylaşımlara haliyle aykırı olan böyle bir öneriyi iptal etmişti.

CGT Konfederal Bürosu, Türkiye işçi ve halk hareketine yönelen bu tehdit karşısında, büyük zorluklarla elde edilen sendikal özgürlüklerin çiğnenmeye kalkılmasına karşı ; türk işçilerine, DİSK'e, hükümetin bu yasa önerisini geri çekmesi için verecekleri yeni mücadeleleriyle dayanışma içinde olduğunu bildirir.

Türkiye Cumhurbaşkanı'na gönderdiği bir mesajda, bu mahkemelerden (DGM) vazgeçilmesini ısrarla ister. Konfederal Büro, kendine bağlı bütün örgütleri, Türkiyeli demokrat ve sendikacılarla dayanışmalarını belirtmeye çağırır.

Paris, 4 Ağustos 1976.

TÜRK IŞÇİLERİ

213, rue Lafayette, PARIS 10me). BOTzaris 86-50
Imprimerie Lensoise - LENS
Travail exécuté par des ouvriers syndiqués
Directeur de la publication : TANGUY. Aubin

N° Commission Paritaire 158 D 73

SPORT

MONTREAL : OLIMPIYAT OYUNLARI

Kararsızlık haftalarından sonsa, geçtiğimiz 18 Temmuzda Montreal oyunlarının açılış merasimi yarışların başlama çanını çaldı. Olimpiyat öncesi devreyi iki büyük problem kapsıyordu : Birincisi, müessesenin büyüklüğüne bağlı olarak halâ hareket halinde olan iş yerlerinin ortasında başlamaya mecbur kalan oyunları ilgilendiriyordu. Olçüsüzlük, boşuna harcamalar ve saçma bir prestij araştırması nereye kadar gidecek. Ikinci problem yeni zelanda ve güney afrika, apartheid memleketi arasındaki spor ilişkilerinden doğan meseleydi. Milletler arası olumpiyat komitesinin yeni Zelândayı oyonlardan atmasını protesto etmek için Iran ve Güyan dahil 23 afrika memleketi yarışlardan çekildi. Olumpiyat semboloundeki 5 halkadan birinin varlığının, bir kıta oyunlarından çekildiğine göre, anlamı kalmıyordu.

Başlangıçta memleketleri, ırkları, sınıfları, dinleri ne olursa olsun atletler arasında olan çatlak, şimdi milletler arasındaki bir açtlak haline geliyor. Fakat sporun sosyal bir sistemden ayrılamıyacağıda doğrudur. Spor bütün bir halkı ilgilendirirse ve halkın büyük bir kısmı spor yapmak imkânına sahipse anlamını bulur. Kitle sporu gelişmelidir. Aksi halde, milyonlarca seyirci tarafından hayran olunan ve alkışlanan birkaç istisnai şampiyon spor yanıltısını vermekte devam edeceler.

Fakat birkaç dakika müddetinde bir yarışmanın ikincilerini görmek, sözü alan atlettir ve küçük güzel Jimnastikci Romanyalı, Nadia Comaneci, yüzücü Cornelia (A.D.C.-alman demokratik cumhuriyeti-) veya John Naber (A.B.D.). Binlerce olimpiyat idealini savunan sporcu arkadaş bu kısa anlar boyunca stadlarda olmalarının gereğini savunuyorlar, Sevinç geçiş, eşitlik ve barış yerleri.

Montreal oyunlarından sonra olumpiyat oyunlarının önüne geçilmez bir şekilde sonuna doğru gideceği anlamını çıkarmalı ? Bu söylenmez. Oyunlar yaşayacaktır : Şayet insanın seviyesini bulursa, şayet kalite ve miktar artık karıştırılmazsa, şayet, kişisel değer ölçüsünde kitle sporunun gelişmesi için bütün memleketlerde gerçekleştirilmiş olan tahmini güç eklenirse. Dört yıl içinde bu moskova da görülecektir.